

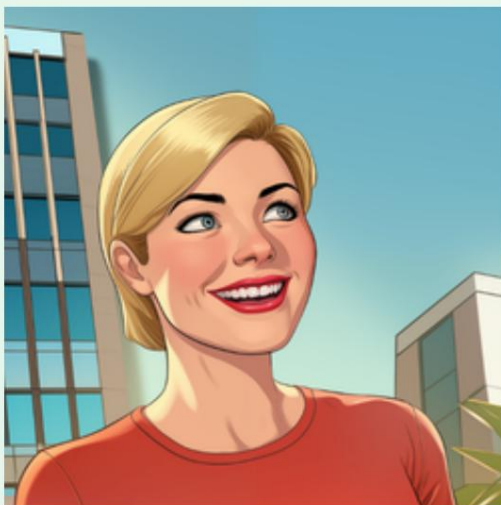
Câu chuyện của tôi về

Học tập suốt đời

Leza Grundy Ashley Liao Karen Soldatic Liam Magee

Tôi thích sử dụng công nghệ và tôi luôn muốn tìm hiểu thêm về nó.

Tôi đã mua một chiếc máy tính xách tay cho mình trong thời kỳ COVID khóa máy vào năm 2020. Đó là máy tính xách tay cá nhân đầu tiên của tôi. Tôi đã nghĩ đến việc mua một chiếc máy tính xách tay trước khi có dịch COVID khóa máy nhưng không. Trong nhiều năm, tôi nghĩ tôi không cần phải có máy tính cá nhân vì tôi có thể sử dụng một cái dùng chung trong buổi lễ ban ngày của tôi. Cũng, có nhiều máy tính xách tay khác nhau để lựa chọn và tôi không biết cái nào sẽ dễ sử dụng.

Tuy nhiên, trong thời gian khóa học vì COVID, tôi không thể tham dự các hoạt động cá nhân. Cuộc họp trực tuyến trở thành cách duy nhất cách tham gia các chương trình. Vì vậy, nhân viên nhà đã giúp tôi quyết định xem máy tính xách tay nào sẽ hoạt động tốt cho tôi và tư vấn cái nào có chất lượng tuyệt vời. Họ đã giúp tôi thiết lập máy tính xách tay của tôi. Vì vậy bây giờ tôi có thể sử dụng Google, YouTube, gửi email và chơi trò chơi trên máy tính. Tôi yêu tôi máy tính xách tay vì nó dễ sử dụng. Từ đó tôi có thể tra cứu những clip hay trên YouTube và tự mình xem chúng. Có máy tính xách tay làm cho mọi việc dễ dàng hơn nhiều và mang lại cho tôi sự riêng tư. Trước COVID, tôi chủ yếu xem video YouTube trên TV trong phòng khách. Bản thân tôi, bốn người bạn cùng nhà và nhân viên tại nhà chia sẻ TV. Tôi đã xem bất cứ thứ gì trên TV. Bây giờ tôi có thể kiểm soát những gì tôi xem vì quyền lợi cá nhân của tôi máy tính xách tay. Tôi thích tìm kiếm video trên YouTube. Nó có như vậy nhiều video gợi ý cho tôi.

Một ngày nọ, tôi gõ Justin Bieber trên YouTube để xem những video ca nhạc của anh ấy. Sau đó, tôi luôn gặp Justin Video âm nhạc của Bieber trên trang YouTube của tôi. Tôi không cần tìm lại thì chúng mới xuất hiện. Ở đó có rất nhiều bài hát mới của anh ấy mà trước đây tôi chưa từng biết. YouTube cũng giới thiệu cho tôi nhiều video khác. Và tôi thích hầu hết trong số họ.

Tôi vẫn không hiểu tại sao YouTube dường như biết những gì tôi giống. Nhưng tôi đã học được rằng đó là nhờ AI. AI là gì lại? Tôi vẫn không biết. Nhưng tôi được bảo rằng AI giống như một robot rất thông minh. Youtube thật tuyệt vời và mang đến cho tôi điều đó rất thú vị. Đó không phải là tất cả, đôi khi, tôi khoe chiếc laptop của mình màn hình cho bạn cùng nhà của tôi và xem video tôi thích cùng nhau. Tôi cảm thấy rất vui khi được chia sẻ nó vì tất cả họ đều yêu thích video tôi cho họ xem.

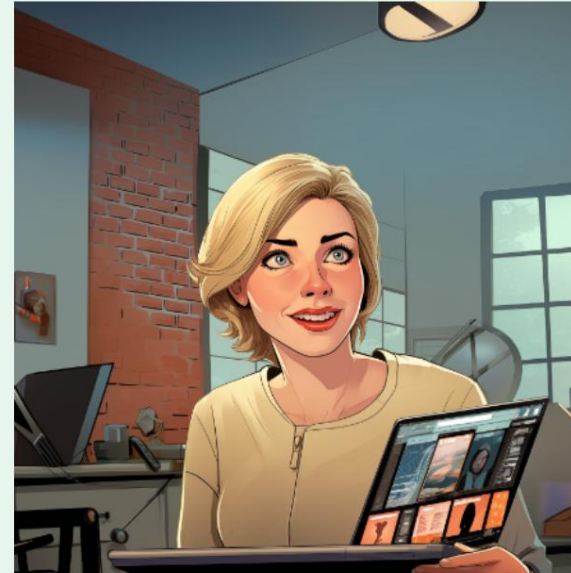
Tôi thích sử dụng thanh tìm kiếm trên YouTube để tìm nhạc. Nhưng việc tìm kiếm video trên YouTube phức tạp hơn chọn nhạc từ các đề xuất tự động. Đôi khi, nó đưa ra những cái sai. Ví dụ, tôi khi tìm kiếm "Let it Snow", nó cho tôi thấy phiên bản tôi không muốn.

Nhân viên còn giúp tôi tạo tài khoản email cá nhân bởi vì tôi cần nó để thiết lập máy tính xách tay của tôi. Nếu không thì tôi không nghĩ rằng tôi muốn có một email cá nhân. Tôi biết email có thể ngày nay trở nên quan trọng, may mắn thay, tôi có thể sử dụng tính năng chia sẻ tài khoản email tại trung tâm dịch vụ ban ngày của tôi. Đôi khi tôi làm tờ rơi kỹ thuật số cho cuộc họp ủy ban trên máy tính và gửi chúng tới ủy ban.

Khi tôi vào Facebook, có những người tôi không quen người đã gửi ảnh cho tôi và trò chuyện với tôi qua Messenger. Lúc đầu, tôi nói chuyện với họ vì tôi bối rối. Tôi không biết họ là ai và tại sao họ đã nhắn tin cho tôi. Nhưng sau này tôi phát hiện ra rằng họ có thể tin tặc. Tôi đã tự mình xóa những thứ này và không muốn để yêu cầu sự giúp đỡ từ bất kỳ nhân viên. Tôi đã hoảng sợ. Họ có thể tiếp theo xin số điện thoại và địa chỉ nhà của tôi. TÔI đã xóa tài khoản của tôi và tôi không cần phải xử lý chúng lại.

Tôi chỉ không cảm thấy thoải mái khi có những thứ cá nhân này những thứ liên quan đến công nghệ. Tôi không chia sẻ của tôi số điện thoại di động, tôi không chia sẻ địa chỉ email của mình và tôi đã xóa tài khoản Facebook và Messenger của tôi. Giống sự việc ở Optus thật đáng sợ. Tôi lo lắng về sử dụng email của tôi, mọi người có thể hack email của tôi. Nếu tôi có bị hack, thông tin cá nhân trên máy tính sẽ bị rò rỉ. TÔI chia sẻ email của tôi với dịch vụ khuyết tật duy nhất mà tôi tham gia. Bởi vì tôi biết họ là ai và tôi tin tưởng họ.

Tôi sử dụng email được chia sẻ làm địa chỉ liên hệ chính của mình. Nhân viên kể tôi bất cứ khi nào có email bên ngoài liên quan đến tôi.

Tôi cũng kiểm tra email được chia sẻ hầu như hàng ngày trên máy tính để bàn ở trung tâm dịch vụ ban ngày vì tôi thích nhận bản tin hàng tháng của chúng tôi. Tôi nghĩ nó rất nhiều đọc email trên máy tính dễ dàng hơn trên máy tính của tôi điện thoại. Xem email trên màn hình máy tính giúp ích tôi hiểu họ hơn

Tôi luôn vui mừng khi nhận được email nội bộ tại dịch vụ ban ngày. Tôi muốn kiểm tra danh sách nhân viên một lần đi ra, vì vậy tôi phải thông báo trước để nhân viên đưa tôi đi cho ca làm việc riêng mỗi tuần một lần với tôi. Các cuộc sống riêng tư luôn thay đổi, như thể nó có thể bắt đầu sớm hơn hoặc muộn hơn và kéo dài ngắn hơn hoặc dài hơn. Nhưng tôi không cần phải hãỵ lo lắng vì tôi có thể biết trước sự sắp xếp và thực hiện kế hoạch trong đầu tôi. Tôi tin rằng đó là một phần của sự tồn tại độc lập.

Tuy nhiên, đôi khi nội dung trong email có thể phức tạp, chẳng hạn như dưới dạng liên kết và tập tin. Họ đưa tôi đến một nơi khác và đôi khi chúng không hoạt động và làm tôi bối rối.

Khi tôi gặp vấn đề như thế này, tôi nhờ nhân viên giúp đỡ.

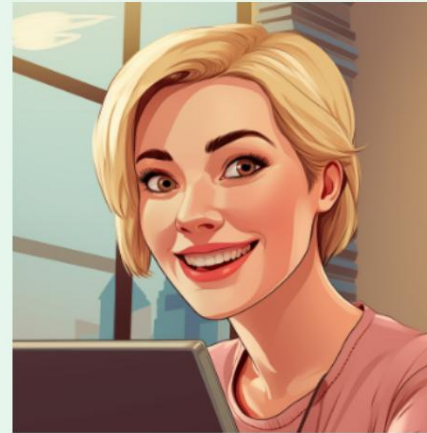
Chúng tôi thường giải quyết vấn đề cùng nhau. Nếu chúng ta không thể giải quyết nó, ít nhất tôi biết đó không phải lỗi của tôi. Tôi muốn tiếp tục học hỏi thêm về công nghệ. Đặc biệt, tôi muốn có thể

giải quyết vấn đề khi có vấn đề. Ví dụ,

khi công nghệ hỏng thì cách khắc phục. Nếu

Internet ngừng hoạt động, làm cách nào để kết nối lại? tôi không muốn

luôn phải dựa vào nhân viên để được giúp đỡ.

Tôi thích làm đồ thủ công như đồ trang sức và móc khóa. Khi

Lần đầu tiên tôi nghe nhân viên nói rằng người ta thành lập cửa hàng trực tuyến để bán đồ trang sức họ tự làm và đăng chúng lên

phương tiện truyền thông xã hội như Instagram và Facebook, tôi đã rất hào hứng. Tôi ước gì tôi biết cách làm điều đó. tôi muốn học cách xây dựng một trang web để tôi có thể có một trang web

bán đồ trang sức tôi làm. Nhưng tôi cũng nghe được từ nhân viên rằng có rất nhiều người lạ trực tuyến và chúng tôi không biết chúng và điều đó có thể nguy hiểm. Tôi đã từng nghĩ

rằng có thể một nhân viên sẽ giúp tôi tạo ra một

trang web để quảng bá đồ trang sức của tôi đang được bán. Các điều tốt là chúng tôi đã thành lập một cửa hàng gây quỹ tại

Bunnings và chúng tôi đã bán sản phẩm thủ công mà chúng tôi đã làm vào ngày hôm đó dịch vụ.

Nhưng mọi thứ luôn thay đổi và nhiều thứ

ngoài tầm kiểm soát của tôi.

Khi tôi làm đồ trang sức, bạn tôi Sadie thường tham gia cùng tôi.

Cô ấy yêu nó. Nhưng thật đáng buồn là cô ấy bị bệnh và không còn nữa

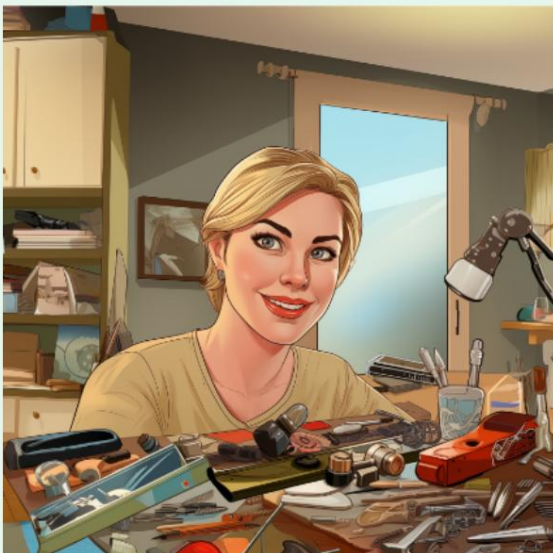
đã đến phục vụ trong ngày. Năm nay chúng tôi không còn thực hiện nữa

đồ trang sức như nhân viên đã nói với tôi rằng thiết bị không còn nữa

có sẵn. Vì vậy, năm nay chúng tôi thực hiện tác phẩm nghệ thuật. Sadie cũng vậy

qua đời vào tháng 9. Tôi đã đến dự đám tang của cô ấy. Tôi là

thật buồn và nhớ bạn tôi.

Trước khi khóa máy vì COVID, 4 người chúng tôi tham gia dịch vụ ban ngày của tôi

đến câu lạc bộ Toastmasters ở Hornsby RSL mỗi năm

tháng. Tôi đã có thể tiếp tục tham dự

Chương trình Toastmasters vì tôi có thể truy cập nó dễ dàng

thông qua ứng dụng cuộc họp Zoom trên máy tính xách tay của tôi. Tôi vừa

nghĩ rằng tôi sẽ không bao giờ tiếp tục nó nếu không có cả hai

khóa máy và máy tính xách tay mới của tôi.

Toastmasters là một chương trình giáo dục giúp

mọi người cải thiện khả năng giao tiếp và công khai của họ

những kỹ năng nói. Nó dạy tôi cách lên tiếng cho chính mình. TÔI

luôn muốn lấy lại sự độc lập của mình. TÔI

tự hào rằng tôi có thể tham dự các cuộc họp ủy ban với

người quản lý tại dịch vụ ban ngày của tôi và đại diện

người tham gia vào những ngày đào tạo nhân viên. Tôi đã ở trên

ủy ban phục vụ ban ngày của tôi trong nhiều năm.

Toastmasters đã giúp tôi tự tin hơn

khi phát biểu trong các cuộc họp ủy ban. Trong thời gian này

các cuộc họp ủy ban, chúng tôi thảo luận về những hoạt động chúng tôi

muốn làm và lập kế hoạch cho họ.

Thông qua Toastmasters, thật thú vị khi được gặp gỡ

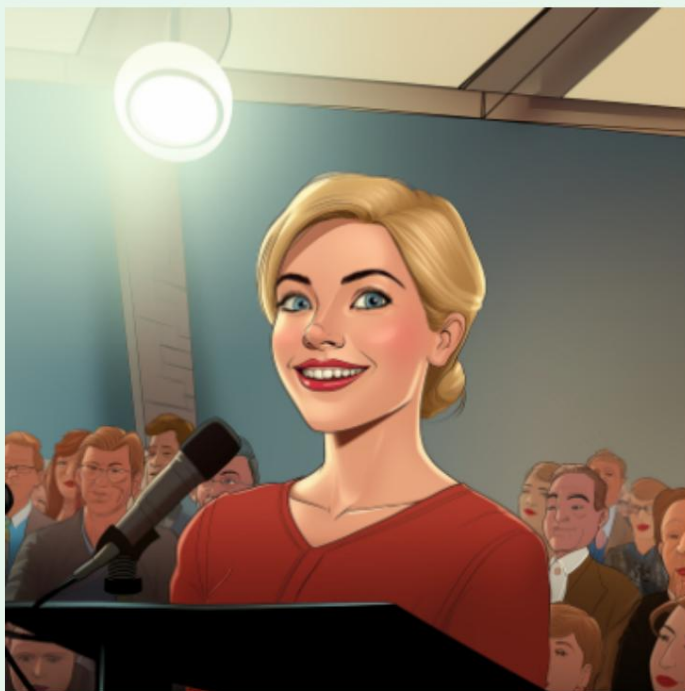
những người bên ngoài dịch vụ ban ngày của tôi và làm quen với họ.

Những ngày này, tôi cảm thấy mình chỉ gặp được những người bên ngoài cuộc sống của mình.

Đôi khi phục vụ ban ngày, giống như tham gia chương trình ban ngày của tôi

tiệc sinh nhật bạn bè và đi dự lễ Giáng sinh lớn

bữa tiệc được tổ chức bởi dịch vụ ban ngày của tôi.

Tôi rất thích câu lạc bộ Toastmasters nhưng sau đó tôi phải dừng nó lại.

lệnh phong tỏa do dịch COVID. Không còn nhân viên nữa

để đưa tôi tới đó. Vào buổi lễ ban ngày, chúng tôi đi chơi mỗi ngày

ngày đến những nơi khác nhau như công viên, cửa hàng và rạp chiếu phim. TÔI

tôi không chắc liệu cuộc họp Toastmasters trực tuyến có còn diễn ra không

có sẵn, nhưng tôi nghĩ tôi phải tham gia các hoạt động để

tham gia cùng mọi người tại dịch vụ ban ngày của tôi. tôi rất thích

tiếp tục làm Toastmasters trong tương lai nếu tôi có thể.

Tôi đã từng tham dự chương trình chuyển tiếp sang làm việc cho

một thời gian nào đó mỗi tuần, nơi tôi có được kinh nghiệm làm việc

tại McDonald's và Woolworths. Tôi cũng được giúp đỡ để thực hiện

sơ yếu lý lịch của tôi trên máy tính. Nhưng bây giờ tôi chỉ đi đến

dịch vụ ban ngày năm ngày mỗi tuần và không còn có

truy cập vào chương trình kinh nghiệm làm việc. Tôi hy vọng để tìm hiểu

hơn nữa thông qua công nghệ. Để một ngày nào đó tôi có thể theo học TAFE

trực tuyến để tìm hiểu về công việc bán lẻ và khách sạn. Họ

ngày nay sử dụng máy tính và iPad và chúng ta không còn

làm mọi việc trên giấy. Và tôi muốn làm việc tại một quán cà phê. Bây giờ tôi

mong được giúp đỡ để hiểu cách đăng ký TAFE

các khóa học trực tuyến. Vì tôi nghĩ TAFE có thể giúp tôi đạt được

có thêm kiến thức, kinh nghiệm và tham gia vào

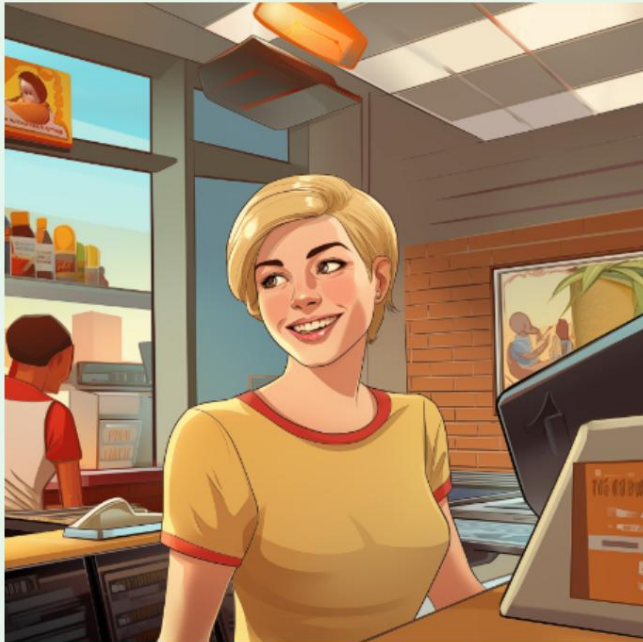
lực lượng lao động.

Điều rất quan trọng là tôi nhận được sự trợ giúp về công nghệ

khi tôi cần nó. Điều rất quan trọng là tôi có thể học

hơn về việc sử dụng công nghệ. Khi đó tôi có thể cảm nhận được

tự tin trong việc sử dụng nó để có được những gì tôi cần và muốn.

Cuốn sách này được tạo ra như một phần của ADDEPT - Quyền tự chủ, Đa dạng & Khuyết tật: Thực hành Công nghệ Hàng ngày do Dự án Liên kết ARC LP190100099 tài trợ.

Các câu chuyện kỹ thuật số được đồng sáng tạo với những người tham gia trong một loạt các hội thảo trực tuyến, trực tiếp cũng như các nhóm tập trung và các cuộc phỏng vấn trực tiếp tiếp theo. Mỗi người tham gia cùng nhóm dự án sẽ kiểm tra, khám phá và tạo ra những cuốn sách trực quan, kỹ thuật số có thể truy cập được về trải nghiệm cá nhân của họ với các công nghệ hàng ngày và chia sẻ tác động đến cuộc sống của họ.

Tác động chủ yếu là tích cực, đặc biệt là với sự hỗ trợ thích hợp.

Nhưng đôi khi cũng tiêu cực với những thách thức đáng kể do những thành kiến trong thiết kế công nghệ. Điều này đặc biệt đúng đối với những người khuyết tật thuộc các nhóm thiểu số khác nhau. Rất ít người có khả năng tiếp cận các nguồn lực cần thiết để tài trợ cho các công nghệ hỗ trợ toàn diện.

Trong khoảng thời gian hai năm làm việc, những người tham gia nghiên cứu đã có thể tham gia tích cực vào các công nghệ AI và tạo ra những cuốn sách này để phổ biến công khai những trải nghiệm đa dạng của họ nhằm giúp những người khác học hỏi từ chúng. Các câu chuyện được phát triển từ lời kể của những người tham gia, sử dụng các công nghệ AI như Mid Journey.

Thông tin trích dẫn:

Grundy, L., Liao, A., Soldatić, K. và Magee, L. (2023). Câu chuyện học tập suốt đời của tôi - Ấn bản văn bản thay thế AI, Đại học Western Sydney, Penrith.

DOI: